

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 43/2014
29.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Нате Месаровић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету осуђеног М.М., због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1073/13 од 31.12.2013. године, поднетом против правноснажног решења Првог основног суда у Београду К бр.5908/11- Ква бр.46/12 од 20.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 29. јануара 2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1073/13 од 31.12.2013. године као основан, па се преиначује правноснажно решење Првог основног суда у Београду К бр.5908/11- Ква бр.46/12 од 20.11.2012. године, тако што се М.М., осуђен правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К бр.5908/11 од 30.11.2011. године на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година,

ОСЛОБАЂА од извршења 25% претходно утврђених појединачних казни затвора по напред наведеној правноснажној пресуди,

па се утврђује да се осуђени М.М. ослобађа од извршења дела јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду К бр.5908/11 од 30.11.2011. године у трајању од 4 (четири) године и 3 (три) месеца и одређује да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од 1 (једне) године и 9 (девет) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 17.08.2011. године па надаље, као и време проведено на издржавању казне.

Образложење

Правноснажним решењем Првог основног суда у Београду К бр.5908/11- Ква бр.46/12 од 20.11.2012. године, осуђени М.М., који се налази на издржавању јединствене казне затвора у трајању од шест година по пресуди

Првог основног суда у Београду К бр.5908/11 од 30.11.2011. године, правноснажна 03.04.2012. године, ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора, па је утврђено да се осуђени ослобађа извршења дела изречене казне у трајању од једне године и шест месеци и одређено да се остатак казне у трајању од четири године и шест месеци према осуђеном има извршити.

Против наведеног решења, на основу одредбе члана 482. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 45/13) Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. ЗКП у вези са чланом 369. тачка 4. ЗКП ("Службени лист СРЈ", број 70/2001 и "Службени гласник РС", бр. 58/2004 и др) у вези са чланом 3. у вези члана 1. став 1. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијано решење тако што ће осуђеног М.М. ослободити од извршења јединствене казне на коју је осуђен пресудом Првог основног суда у Београду К бр.5908/11 од 30.11.2011. године за проценат ослобођења у складу са одредбама члана 3. и члана 1. став 1. Закона о амнестији.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 101/11) који се примењује од 01.10.2013. године (Закон о изменама и допунама Законика о кривичном поступку – "Службени гласник РС", број 121/12), прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика, оцењивати по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 58/04, ... 76/2010).

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, обзиром да веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је правноснажним решењем Првог основног суда у Београду К бр.5908/11- Ква 46/12 од 20.11.2012. године учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/2004 ... 76/2010) на штету осуђеног, у вези са одредбом члана 3. Закона о амнестији.

Из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К бр.5908/11 од 30.11.2011. године, правноснажна 03.04.2012. године, окривљени М.М. оглашен кривим због извршења 7 кривичних дела разбојништава из члана 206. став 1. КЗ, 1 кривичног дела разбојништва у покушају из члана 206. став 1. у вези са чланом 30. КЗ и 1 кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне, и то за кривична дела из члана 206. став 1. КЗ и за кривично

дело из члана 206. став 1. у вези члана 30. КЗ појединачне казне затвора у трајању од по две године, а за кривично дело из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ казна затвора у трајању од једне године, окривљени је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 17.08.2011. године па надаље.

Осуђени М.М. се, према извештају КПЗ Сремска Митровица, од 26.10.2012. године, налази у овом заводу на издржавању казне затвора у трајању од шест година по пресуди Првог основног суда у Београду К бр.5908/11, с тим што му се казна рачуна од 17.08.2011. године, због времена проведеног у притвору.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна затвора, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан тим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом.

Побијаним решењем Првог основног суда у Београду К бр.5908/11 – Ква 46/12 од 20.11.2012. године, осуђени М.М. је ослобођен од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од шест година, по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду К бр.5908/11 од 30.11.2011. године, што чини укупно умањење казне у трајању од једне године и шест месеци.

Доносећи овакву одлуку, Први основни суд у Београду је поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији, којом је одређено да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом, на који начин је учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/2004 ... 76/2010) на штету осуђеног, на коју се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Утврдивши да је захтев основан, Врховни касациони суд је преиначио правноснажно решење, тако што је правилном применом одредбе члана 3. Закона о амнестији претходно утврдио колико износи проценат од 25% ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни које су ушле у састав јединствене казне, а која је предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Јединствена казна на коју је осуђен М.М., у трајању од шест година, по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду К бр.5908/11 од 30.11.2011. године, састоји се од девет појединачно утврђених казни затвора, и то осам казни у трајању од по две године за кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ и разбојништва у покушају из члана 206. став 1. у вези са чланом 30. КЗ, те једне казне за кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у трајању од једне године.

Имајући у виду да је један од критеријума за одређивање процентуалне вредности ослобођења од казне, по Закону о амнестији, кривично

дело, Врховни касациони суд је за сваку појединачну казну претходно одредио проценат ослобођења и утврдио део казне од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Врховни касациони суд је, при томе, утврдио да се претходно утврђене казне затвора за кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ и разбојништво у покушају из члана 206. став 1. у вези са чланом 30. КЗ у трајању од по две године, правилном применом Закона о амнестији, умањују за по шест месеци, дакле укупно за 48 месеци, а да се казна затвора за кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ има умањити за три месеца.

Дакле, када се јединствена казна затвора по пресуди Првог основног суда у Београду К бр.5908/11 од 30.11.2011. године у трајању од шест година затвора, умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни, то надаље произилази да део казне за коју је осуђени М.М. ослобођен износи укупно 51 месец, односно четири године и три месеца, а да остатак казне који се има извршити износи једну годину и девет месеци, у коју казну се осуђеном урачунава време проведено у притвору од 17.08.2011. године па надаље, као и време проведено на издржавању јединствене казне затвора.

Стога је Врховни касациони суд, уважавајући наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 3. Закона о амнестији, преиначио побијано решење, тако што је утврдио део казне за који се осуђени има ослободити и одредио да се према осуђеном М.М. има извршити остатак казне у трајању од једне године и девет месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 101/11), донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.